

[Sundhedsministeren]

Fru Mariann Fischer Boel gjorde opmærksom på de omkostninger for virksomhederne, der kunne være forbundet med forslaget. Det er jo klart, at godkendelsesproceduren, bl.a. godkendelse af ansøgninger til den danske lægemiddelfdeling i Sundhedsstyrelsen, koster nogle gebyrer; men det vil det også gøre i andre lande. Jeg har naturligvis gennemdrøftet dette spørgsmål med industrien, og der er ingen tvivl om, at industrien er meget interesseret i, at man nu får gennemført dette samlede system for godkendelse af lægemidler i Europa. Man vurderer altså ikke omkostningsspørgsmålet til at være et stort problem i sig selv; det er i hvert fald en langt større fordel at få den samlede godkendelsesprocedure kørt igennem.

Det andet og sidste, jeg skal kommentere, er det spørgsmål, fru Birgitte Husmark rejste om de faglige udvalgs vurdering, hvis et land afviser den godkendelse, som måtte være givet i et andet land efter den decentrale procedure. Jeg vil sige, at det faglige udvalg, der skal vurdere spørgsmålet, er et fagligt udvalg i EF-regi, nærmere bestemt i lægemiddelagenturet. Det er altså ikke et fagligt udvalg i det enkelte medlemsland, der skal foretage denne vurdering, så fru Birgitte Husmarks fornemmelse af, hvordan det skulle forstås, er korrekt. Det er en central procedure, der træder i funktion, og jeg ved nu ikke, om man skal være så nervøs for det. Jeg er i hvert fald ikke nervøs, for hvis man ser på de materielle regler, som man skal arbejde efter i godkendelsesproceduren, ligger de faktisk meget tæt på de regler, vi hidtil har haft her i landet. Og de er i hvert fald ikke ringere, hverken når det drejer sig om lægemidlernes effekt, deres sikkerhed eller bivirkningerne ved lægemidlerne.

Men jeg vil i øvrigt gerne tilkendegive, at det er meget vanskeligt og meget lidt overskueligt, når så store direktiver skal implementeres i en lovgivning, og derfor vil jeg med det samme sige, at jeg agter at udarbejde nogle notater om de enkelte procedurer – meget gerne, og forhåbentlig, i en pædagogisk form, så det er til at forstå, hvordan sagsgangen kan forløbe efter både den ene og den anden procedure, og så det bliver lettere at arbejde med spørgsmålene rent politisk i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 174:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Ændringer vedrørende kandidat-anmeldelser, brevstemmeafgivning m.v.).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 19/1 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Ofte bliver vi politikere stillet over for kravet om forenkling af love og regler og om bruger-venlige regler.

Det lovforslag, vi her behandler, omhandler – set med mine øjne – en række forenklinger og forbedringer af lov om valg til Folketinget. Det er værd at bemærke, at ændringerne er udformet på en sådan måde, at der ikke kan skabes tvivl om, at valghandlingen foregår på en betryggende og korrekt måde.

For en del af forslagens vedkommende er der tale om præciseringer og konsekvensændringer, men som jeg før var inde på, er der også tale om forenkling. Det er værd at bemærke, at hele proceduren vedrørende anmeldelse af kandidater forenkles voldsomt, men dog således, at anmeldelsen stadig sker på en betryggende måde. Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, kan man nu nøjes med at aflevere kandidatlisten ét sted i storkredsen eller amtet. Som det er i dag, kan der være op til 10 forskellige steder, en kandidatliste skal afleveres, så en sådan forenkling må hilses med tilfredshed.